

✧
✧
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
✧
✧

אִרְסַח – אָמַר מְנוּחָה רַבִּי לְ"צַדִּיק לֹא יִצְטָר מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוּן לְכָל" –
 "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת –

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ' בְּסֵלָה:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתֵרִין הַיּוֹמִי:

יְתוּרָה כֹּה לִשׁוֹן רַבְּנוּ זְכוּנוֹ לְבִרְכָה

**אָמְרוּ לֵהּ אַחֵי לֹן מָנָא דְלֵא שְׂוִיא לְחַבְלָא. אֵיתִי בּוֹדִיא.
 פְּשִׁטוּחִי, וְלֵא חֵי עֵיל לְתַרְעָא. אָמַר לְחֵי, אֵיתִי
 מָרָא סְתָרוּ. חֵינֵי מָנָא דְלֵא שְׂוִיא לְחַבְלָא:**

רַבִּי: אַחֵי לֹן מָנָא דְלֵא שְׂוִיא לְחַבְלָא, תְּרַאנֵי כְּלֵי שְׂאִינֵי שְׂוִיהַּ תְּהַפְסִיד שְׂוִיהַּ
 מִפְּסִיד: בּוֹדִיא, מְחַצֶּלֶת: לֵא עֵיל בְּתַרְעָא, שְׂהִיָּה אָרְךְ וְרַחֵב יוֹתֵר מִן הַפֶּתַח: אֵיתִי
 מָרָא וְסְתָרוּ, בְּנִין הַפֶּתַח וְהַכֶּתֶל עַד שִׁיכְנִים:

**מִשְׁחָרֵב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ בְּטַל הַשְּׂמִיר וְנִפְתַּת צוֹפִים וְאַמְנָה (מִשְׁנָה
 סוּטָה מ"ח):**

**א כִּי צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִהַמְדָּמָה, וְלַעֲלוֹת אֶל
 הַשָּׁכֶל. וּכְשֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַמְדָּמָה, זֶה בְּחִינַת שְׂרִירוֹת לֵב,
 שְׂוִיהַּ הוֹלֵךְ אַחֵר הַמְדָּמָה שְׂבִילֵב. וּכְשִׁיּוֹצֵא מִשְׂרִירוֹת הַלֵּב,
 וּמִשִּׁבֵּר לְבוֹ הָאֶבֶן – זֶה בְּחִינַת 'שְׂמִיר', שְׂעַל יָדוֹ נִכְנַע הָאֶבֶן,
 וְאִינֵי הוֹלֵךְ אַחֵר תַּאֲוֹת הַמְדָּמִיּוֹת, וְהוֹלֵךְ אַחֵר הַשָּׁכֶל.**

**וְכָל זְמַן שְׂלֵא הוֹצִיא שְׂכָלוֹ אֶל הַפְּעַל שְׂלֵא הַשְּׂתַמֵּשׁ בְּשְׂכָלוֹ
 עֲדִין – אִזְ אֶצְלוֹ הַשָּׁכֶל בְּכַח. אַף־עַל־פִּי שְׂכָבֵר שְׂבֵר
 הַמְדָּמָה, אִזְ נִתְקוּמִם תְּכוּנַת שְׂכָלוֹ. כִּי 'כְּשִׁיּוֹת קָם, זֶה נוֹפֵל' (כְּמוּבָא
 בְּרִש"י רִישׁ פָּרָשָׁה תוֹלְדוֹת), אֲבָל הַשָּׁכֶל עֲדִין בְּכַח. וְאַחֲרֵיכֵן כְּשִׁחֻקָּר
 בְּשְׂכָלוֹ וּמִשְׂתַּמֵּשׁ בּוֹ, אִזְ הַשָּׁכֶל בְּפַעַל. וְזֶה בְּחִינַת 'נִפְתַּת צוֹפִים',
 בְּבְחִינַת (שִׁיר הַשִּׁירִים ד'): "נִפְתַּת תַּטְפְּנָה שְׂפֹתֶיךָ" – שְׂוִיהַּ**

מְתִיקוֹת שְׂכָלוֹ מִכַּח אֵל הַפֶּעַל. וְזֶה: 'שְׂפָתוֹתֶיךָ', הוּא בְּחִינַת מוֹצֵיא מִכַּח אֵל הַפֶּעַל, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַדְּבֹר.

וְאַחֲרֵיכֵן כְּשִׁמְשֵׁיג בְּשְׂכָלוֹ כָּל מַה שֵּׁישׁ בְּיַד אֲנוּשֵׁי לְהַשִּׁיג, אִזּוֹ שְׂכָלוֹ שָׁב שֶׁכָּל הַנְּקָנָה. כְּמוֹ שְׂפָתָבוֹ

הַמְּחַקְרִים, שֵׁישׁ שְׂכָל בְּכַח, וְשְׂכָל הַפֶּעַל, וְשְׂכָל הַנְּקָנָה. וְעַקֵּר קִיּוּמוֹ שֶׁל אָדָם לְאַחַר מִיתָתוֹ, אֵינוֹ אֵלָּא שְׂכָל הַנְּקָנָה, וְזֶה הַשְּׂאֲרוֹתָיו לְאַחַר הַמִּיתָה. וְזֶה בְּחִינַת אֲמָנָה, כִּי אֲמָנָה – לְשׁוֹן קִיּוּם דְּבָר, כִּי שְׂכָל הַנְּקָנָה, הוּא קִיּוּם שֶׁל אָדָם לְאַחַר מוֹתוֹ. וְשְׂכָל הַנְּקָנָה נִקְרָא, מַה שְּׂאָדָם יוֹדֵעַ הַרְבֵּה דְּבָרִים בִּידִיעָה אַחַת. כִּי קֹדֶם צָרִיךְ לִידַע הַרְבֵּה הַקְּדָמוֹת קֹדֶם שֶׁיִּדַע אֵיזֶהוּ דְּבָר, וְאַחֲרֵיכֵן כְּשִׁמְשֵׁיג אֶת הַדְּבָר, מִשְׁלִיךְ הַקְּדָמוֹתָיו, וְיוֹדֵעַ אֶת הַדְּבָר בִּידִיעָה אַחַת. וְעַקֵּר הַמַּעֲיָן הַחֲכָמָה מִן הַמְּקַדָּשׁ יֵצֵא, כִּי שָׁם הָיוּ מִקְרִיבֵינָה הַקְּרָבָנוֹת, שֶׁהֵם הַבְּהֵמִיּוֹת וְכַח הַדְּמִיוֹן. כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תְּהִלִּים נ"א): "וְבָחִי אֱלֹקִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה" – שֶׁשְּׂבִירַת הַדְּמִיוֹן הֵם הַקְּרָבָנוֹת. וְבְשִׁבִיל זֶה אָמְרוּ חַכְמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה: 'כְּשֶׁחָרַב בֵּית־הַמְּקַדָּשׁ בְּטַל הַשָּׁמַיר וְכוּ'. וְכְשִׁיבְנָה בֵּית־הַמְּקַדָּשׁ, אִזּוֹ יִתְקַיֵּם (יוֹאֵל ד'): "וּמַעֲיָן מִן הַמְּקַדָּשׁ יֵצֵא":

ב וְדַע שְׂבָכָל עוֹלָם וְעוֹלָם וּבְכָל מַדְרָגָה וּמַדְרָגָה, יֵשׁ שָׁם דְּמִיוֹנוֹת אֱלוֹ. וְהֵם הֵם הַקְּלָפוֹת הַקּוֹדְמִין לְפָרִי, וְסוּבְבִים אֶת הַקְּדָשָׁה, בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים י"ב): 'סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלְכוּ'. וְכְשֶׂאָדָם נִעְתָּק מִמַּדְרָגָה לְמַדְרָגָה, אִזּוֹ צָרִיךְ לוֹ לִילֵךְ דֶּרֶךְ אֱלוֹ הַדְּמִיוֹנוֹת, כִּדִּי לְהַגִּיעַ אֶל הַקְּדָשָׁה. וְתִכְף כְּשֶׁעוֹלָה לְהַמְּדָרָגָה, אִזּוֹ נִתְעוֹרְרִין הַקְּלָפוֹת שֶׁבַּמַּדְרָגָה, וּמִסְבְּבִין אוֹתוֹ. וְצָרִיךְ לְהַכְנִיעַ אוֹתָם וּלְשַׁבֵּר אוֹתָם, וּלְטַהֵר אוֹתוֹ הַמְּקוֹם מִקְּלָפוֹת:

גִּידָע שְׂאִין שְׁנֵי בְּנֵי אָדָם שְׂוִין זֶה לָזֶה. כִּי כָּל הַנְּשָׁמוֹת הֵם זֶה לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְזֶה מִלְּבוֹשׁ לָזֶה. וּפְנִימִית שֶׁל תַּחְתּוֹן נַעֲשֶׂה לְבוֹשׁ וְחִיצוֹנִיּוֹת לְחִיצוֹנִיּוֹת עֲלִיּוֹן. נִמְצָא כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֶה לְעֲלוֹת מִמִּדְרָגָתוֹ לְמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה, אֲזִי הוֹלֵךְ וְנִעְתָּק הָאָדָם הָעוֹמֵד בַּמִּדְרָגָה הָעֲלִיוֹנָה, וְהוֹלֵךְ וְנִעְתָּק לְמִדְרָגָה הַיּוֹתֵר עֲלִיוֹנָה, כִּי אִי אֶפְשָׁר שִׁיְהִיו שְׁנֵי אֲנָשִׁים בַּמִּדְרָגָה אַחַת. וְאִינוּ נִעְתָּק מִהָאָדָם הָעֲלִיּוֹן, אֲלָא הַפְּנִימִיּוֹת שָׁלוֹ, וְהַחִיצוֹנִיּוֹת נִשְׁאָר. וְגַם הָאָדָם שֶׁבַּמִּדְרָגָה הַתַּחְתּוֹנָה, אִינוּ נִעְתָּק וְעוֹלָה, אֲלָא הַפְּנִימִיּוֹת. וְהַפְּנִימִיּוֹת שֶׁל הַתַּחְתּוֹן, נַעֲשֶׂה חִיצוֹנִיּוֹת לְחִיצוֹנִיּוֹת עֲלִיּוֹן.

וְאֶף-עַל-פִּי שֶׁכָּבֵר נִשְׁבַּר הַקְּלָפָה שֶׁבַּמִּדְרָגָה עֲלִיוֹנָה עַל-יַדֵּי הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן, אֶף-עַל-פִּי-כֵן, כְּשֶׁפְּנִימִיּוֹת שֶׁל הָעֲלִיּוֹן נִעְתָּק מִשָּׁם. (נ"א וּפְנִימִיּוֹת הַתַּחְתּוֹן) וְחִיצוֹנִיּוֹת הַתַּחְתּוֹן עוֹלָה, אֲזִי הַקְּלָפָה חוֹזֵר וְנִעוֹר. כִּי לֹא נִכְנַעַת אֲלָא לְפָנֵי הָאוֹר הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁל הָעֲלִיּוֹן, אֲבָל לְפָנֵי הַתַּחְתּוֹן אֲפִלּוּ לְפָנֵי פְּנִימִיּוֹתָיו, יֵשׁ כַּח בְּיָדָה לְהַתְעוֹרֵר כְּנֶגְדּוֹ. וּבְשִׁבִיל זֶה צָרִיךְ לוֹ לְשַׁבַּר אוֹתָהּ וּלְהַכְנִיעַ אוֹתָהּ מִחֲדָשׁ.

וּפְנִימִיּוֹת וְחִיצוֹנִיּוֹת, הֵם שְׁנֵי מִיָּנֵי עֲבוֹדוֹת: עֲבוֹדָה שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה וּמִצְוֹת, הֵם פְּנִימִיּוֹת. וְעֲבוֹדַת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְשִׁאָר צָרְכֵי הַגּוּף, הֵם חִיצוֹנִיּוֹת. וְעֲבוֹדַת חִיצוֹנִיּוֹת, הֵינּוּ אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, שֶׁל הָאָדָם הָעוֹמֵד בַּמִּדְרָגָה הָעֲלִיוֹנָה, הִיא מְאִירָה וּמְשַׁבַּחַת יוֹתֵר, מִעֲבוֹדוֹת פְּנִימִיּוֹת, הֵינּוּ תּוֹרָה וְתַפְלָה, שֶׁל הָאָדָם הָעוֹמֵד בַּמִּדְרָגָה הַתַּחְתּוֹנָה. וּבְשִׁבִיל זֶה פְּנִימִיּוֹת הַתַּחְתּוֹן נַעֲשֶׂה לְבוֹשׁ לְחִיצוֹנִיּוֹת הָעֲלִיּוֹן:

וְזֶה פִּירוּשׁ (יְרֵמְיָה י"ז): "כִּפְסָא כְּבוֹד מָרוֹם" וְכוּ', כִּפְסָא זֶה בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת, לְשׁוֹן אֶתְכֶסְיָא. כְּבוֹד, זֶה חִיצוֹנִיּוֹת וּלְבוֹשׁ, כְּמוֹ

שְׁכַת־טוֹב (שַׁבַּת קי"ג): רַבִּי יוֹחָנָן קָרָא לְמַאֲנֵהּ וְכוּ'. מִרֹם מֵרֵאשִׁיזוֹן – הֵינּוּ כְּשִׁנְת־רוֹמִים וְנִתְעַלָּה מִמְדִּירָה הָרֵאשִׁוֹנָה, וְאִזּוּ נַעֲשֶׂה מִפְּנִימִיּוֹת חִיצוֹנִיּוֹת. בְּשָׁבִיל זֶה, מִקּוֹם מְקַדְּשָׁנוּ – צָרִיךְ לְקַדֵּשׁ אֶת הַמְּקוֹם מִחֻדָּשׁ, כִּי הַקְּלָפוֹת חוֹזְרִים וְנִעֲזָרִים כַּנִּלְ:

ד וְאִי אֶפְשָׁר לְהַכְנִיעַ הַקְּלָפוֹת, הֵינּוּ הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַמְּחַשְׁבוֹת וְהַתְּאוֹת וְהַבְּלוֹבִלִים וְהַמְּנִיעוֹת שֶׁבַּמְדִּירָה, אֵלֶּא עַל־יְדֵי גְדֻלוֹת הַבוֹרָא. כַּמּוּבָא בַּכּוּנֹת שֶׁל 'הוֹדוּ לַה' קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ', שְׁזֵה הַמְּזִמּוֹר נִתְקַן לְהַכְנִיעַ הַקְּלָפוֹת שֶׁבִּיצִירָה, כִּי נִתְעוֹרְרִים נֶגְדַּ עֲשִׂיָה שְׁעוֹלָה בִּיצִירָה, וְעַל־יְדֵי שְׁמִזְכוּרֵינּוּ גְדֻלוֹת הַבוֹרָא – נִכְנָעִין, עֵינַי שָׁם. כִּי 'פְּנִימִיּוֹת הִיצִירָה עוֹלָה לְבְרִיאָה, וּפְנִימִיּוֹת עֲשִׂיָה עוֹלָה וּמִלְּבִישׁ לְחִיצוֹנִיּוֹת יִצִּירָה' עֵינַי שָׁם.

וְהַתְּגֻלוֹת גְּדֻלוֹת הַבוֹרָא, הוּא עַל־יְדֵי צְדָקָה שְׁנוֹת־נֵין לְעַנֵּי הַגּוֹן. כִּי עֵקֶר הַגְּדֻלָּה וְהַפָּאָר הוּא הַתְּגֻלוֹת

הַגּוֹנֵין (עֵינַי זוּהַר בְּשִׁלַּח ס"ב: תְּרוּמָה קנ"ב:) וְכֶסֶף וְזָהָב הֵן הֵן הַגּוֹנֵין, כִּי גּוֹנֵין עֲלָאִין בָּהֶם. וְגּוֹנֵין עֲלָאִין הַמְּלַבְּשִׁים בְּכֶסֶף וְזָהָב, אִין מְאִירֵין אֵלֶּא כְּשֶׁבָּאִים לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, כִּי שָׁם מְקוֹמָם. וְנִכְלָלִים זֶה בְּזֶה, וּמִתְּנַהֲרֵין אֵלּוּ הַגּוֹנֵין, בְּבַחֲיִנַת (יִשְׁעִיָה מ"ט): "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְּפָאָר", כִּי מְקוֹם הַגּוֹנֵין אִינוּ אֵלֶּא אֶצֶל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי. וְכַשְׁמִתְּנַהֲרֵין הַגּוֹנֵין, אִזִּי הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא מִתְּגַדֵּל וּמִתְּפָאָר בָּהֶם, בְּבַחֲיִנַת (חַיִּי ב'): "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב, וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם בְּגִדֵי יִשָּׁע". יִשָּׁע – אֶסְתַּכְּלוּתָא, כְּמוֹ "יִשָּׁעוּ אֵל ה'" (זוּהַר יְתָרוֹ צ: עֵינַי שָׁם) – מִחֲמַת הַפָּאָר הַכֹּל מִסְתַּכְּלִין בּוֹ, כִּי כָּלֶם מִתְּאֵוִין לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ. אֲבָל כָּל זְמַן שֶׁהַכֶּסֶף וְזָהָב אֶצֶל הָעַבְדִּים, אִזִּי הַגּוֹנֵין נַעֲלָמִים אֹרָם, וְאִינָם מְאִירֵין, כִּי אִין שָׁם מְקוֹמָם. כִּי אִין מְקוֹמָם אֵלֶּא אֶצֶל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, בְּבַחֲיִנַת: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְּפָאָר", כִּי שָׁם פָּאָר

הַגְּוֵיָן:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַרְנֵי תִצִּי"ל:

אָחוּי לֶן מֵנָא – כַּה

א צָרִיד כָּל אָדָם לְהוֹצִיא אֶת עֲצָמוֹ מִהַמְדָּמָה וְלַעֲלוֹת אֶל הַשָּׁכֵל שְׁלֵא יִלְךְ אַחַר הַתְּאוּוֹת הַמְדָּמִיּוֹת תְּאוּוֹת הַבְּהֵמִיּוֹת רַק שִׁילְךְ אַחַר הַשָּׁכֵל. כִּי הַשָּׁכֵל מְרַחֵק כָּל הַתְּאוּוֹת לְגַמְרֵי וְכָל הַתְּאוּוֹת הֵם הַפֶּךְ הַשָּׁכֵל וְהֵם רַק בְּכַח הַמְדָּמָה שֶׁהוּא כַּח הַבְּהֵמִיּוֹת. כִּי גַם בְּהֵמָה יֵשׁ לָהּ זֶה הַכַּח וְהִיא מְתַאֲוֶיֶת גַּם כֵּן לְתְּאוּוֹת אֱלֹהֵי. וְזֶהוּ טַעַם הַסְּמִיכָה עַל הַקְּרִבָּנוֹת וְצָרִיד אִזּוֹ לְהַתְּוֹדוֹת עֲלֵיהֶם כָּל הַחֲטָאִים כִּי כָּלֵם בָּאִים עַל-יְדֵי כַּח הַמְדָּמָה. וְעַל-יְדֵי זֶה נִמְשָׁכִין כָּל הַחֲטָאִים וְכָל כַּח הַמְדָּמָה עַל הַבְּהֵמָה שֶׁהִיא בְּחִינַת מְדָמָה. וְאַחַר-כֵּן תִּכְרַף לְסְמִיכָה שְׁחִיטָה, וְשׁוֹחֲטִים הַבְּהֵמָה לְקָרְבָּן וְעַל-יְדֵי זֶה נִכְנָע וְנִשְׁבָּר הַמְדָּמָה בְּחִינַת: "זָבַחִי אֱלֹקִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה" (תְּהִלִּים נ"א יט) שְׁשִׁבִירַת הַדְּמִיוֹן הֵם הַקְּרִבָּנוֹת. וְעַל כֵּן מִשָּׁם מִן הַמְּקָדָשׁ שְׁמִקְרִיבִים הַקְּרִבָּנוֹת מִשָּׁם יֵצֵא עֶקֶר מַעֲיָן הַחֲכָמָה שְׁזוֹכִין לְחֲכָמָה דּוֹקָא עַל-יְדֵי שְׁבִירַת הַמְדָּמָה. וְכִשִּׁיבָנָה בֵּית-הַמְּקָדָשׁ אִזּוֹ יִתְקַיֵּם: "וּמַעֲיָן מִן הַמְּקָדָשׁ יֵצֵא" (יוֹאֵל ד' יח) בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן. וְזֶה בְּחִינַת הַשְּׁמִיר שְׁבִטֵל בְּחֵרֶבֶן בֵּית-הַמְּקָדָשׁ (סוּטָה מ"ח) כִּי עַל-יְדֵי הַשְּׁמִיר נִכְנָע וְנִשְׁבָּר הָאֶבֶן. וְזֶהוּ בְּחִינַת הַמְּשִׁבֵר לְבוֹ הָאֶבֶן וְהוֹלֵךְ אַחַר הַשָּׁכֵל כִּי צָרִיכִין לִיֵּצֵא מִשְׁרִירוֹת הַלֵּב בְּחִינַת הַמְדָּמָה שְׁבִלֵב בְּחִינַת מַעֲשֵׂה בְּהֵמָה מִמֶּשׁ וּלְשִׁבֵר לְבוֹ הָאֶבֶן וְלִילְךְ אַחַר הַשָּׁכֵל:

ב וַיֵּשׁ שָׁכֵל בְּכַח וְשָׁכֵל בְּפִעַל וְשָׁכֵל הַנִּקְנָה. וְעַל-יְדֵי שְׁכָבֵר שְׁבֵר הַמְדָּמָה אִזּוֹ נִתְקוּמָם תְּכוּנַת שְׁכָלוֹ כִּי כִשְׁזָה קָם זֶה נוֹפֵל אֲבָל

השכל עדין בכת. וצריך להשתמש בשכלו הינו לחקר ולחשב בו בעבודת השם ואז כשחוקר בשכלו ומשתמש בו אזי השכל בפעל. בבחינת נפת צופים שבזמן המקדש' (שם) בבחינת: "נפת תטפנה שפתותיך" (שיר השירים ד' יא), שהוציא מתיקת שכלו מכת אל הפעל שהוא בחינת הדבור. ואחר כך כשמשגיג בשכלו כל מה שיש ביד אנושי להשיג אז שב שכלו הנקנה. ועקר קיומו של אדם לאחר מיתתו אינו אלא שכל הנקנה וזהו השארותו לאחר מיתתו. וזה בחינת אנשי אמנה שבזמן המקדש (סוטה שם), כי אמנה לשון קיום הדבר כי השכל הנ"ל הוא קיומו כנ"ל הינו זה השכל דקדשה שקנה והשיג בתורה ועבודה:

ג ודע שבכל עולם ועולם ובכל מדרגה ומדרגה יש שם דמיונות אלו והם הם הקלפות הקודמות לפרי וסוכבות את הקדשה בבחינת "סביב רשעים יתהלכון" (תהלים י"ב ט). וכשאדם נעתק ועולה ממדרגה למדרגה אזי צריך לו לילך דרך אלו הדמיונות כדי להגיע אל הקדשה. ותכף כשעולה להמדרגה אזי נתעוררין הקלפות שבמדרגה ומסבבין אותו וצריך להכניע אותם ולשברם ולטהר אותו המקום מהקלפות. וענין זה הוא בכל אדם שבפעולם כי אפלו מי שהוא במדרגה התחתונה מאד, חם ושלום, ואפלו אם הוא בתוך הארץ ממש עם כל זה כשרוצה לכנס בעבודת השם יתברך בודאי צריך שילך לפי בחינתו מדרגא לדרגא, ובכל פעם ופעם כשיוצא מדרגא לדרגא אזי מתגברים עליו מחדש הקלפות שהם התאוות והדמיונות והמחשבות והבלבולים והמניעות ומתפשטים כנגדו בכל פעם מאד ואינם מניחים אותו לכנס לשערי הקדשה שיעלה למדרגה השנייה. ובזה טועים החסידים הכשרים הרבה כשרוצה שפתאם מתגברים עליו תאוות

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח' עדר מזהר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ובלבולים ומניעות ונדמה לו שנפל ממדרגתו מחמת שבזמן הקדם לא היו אלו התאוות והבלבולים מתגברים עליו כל-כך והיו נחים קצת על כן הוא סובר שנפל חם ושלום. אבל באמת אין זה נפילה כלל רק שזה מחמת שצריך לעלות מדרגא לדרגא לפי בחינתו. ומחמת זה מתגברים עליו מחדש בהתגברות גדולה יותר כל התאוות והבלבולים והמניעות והעקמימות שבלב וכו'. וצריך בכל פעם ופעם להתחזק את עצמו הרבה ולבלי לפל מזה בדעתו כלל עד שיתגבר עליהם וישבר אותם מחדש:

סדר היי מזהר"ן היימי:

קנ העתקה אות באות מאגרת של קדוש עליון המפרסם הגאון מורנו הרב אברהם זכר צדיק וקדוש לברכה הנקרא בפני כל רבי אברהם קאליסקיר אשר שלח מארץ הקדש לרבנו ז"ל וזהו: שלום וישע רב לדבתונא דלבאי יתב הרב המפרסם קדוש יאמר לו, אתו חכמה ודעת אלקים השכל, כבוד קדשת שמו מורנו הרב רבי נחמן נרו יאיר, מגזע הקדש נכד הבעל שם-טוב זכרוננו לברכה זכותו יגן עלינו לנצח, יאיר אור השם עליו יזרח, ולכל בני ביתו והנלוים אליו שלום רב אמן כן יהי רצון.

חדשות מארץ להודיע מביאת שלוחינו דהאי שתא בחדש שבט העבר ושמחנו מאד אשר שמענו משפעת שלומנו. כי בא לביתו בשלום וראינו שקשר עבותות האהבה לא זזה, בכל לבבו דורש טובותינו ושם לדרך פעמיו ונהג נסיעתו בעצמו למדינת רייסין יהי כן ד' עמו. ומעין המארע בקדש בכל פרשת העבר עלינו אחרי נסיעת כבוד-תורתו מאתנו כבר נתודע לו בודאי על-ידי אהובנו השד"ר [השלוחא דרבנן] דאשתקד המפלא מורנו הרב רבי אליעזר, ועל הפשר שנתפשרנו עם אנשי מדינת וואלין עדין

לֹא גָבִינוּ פֶּעַם אַחַת מֵהֶם, וְאִין אָנוּ יוֹדְעִים מַה יִּהְיֶה סוֹף דְּבַר
 מִזֶּה. וְהִנֵּה אֲנִיחָנוּ נְבוּכִים בְּאֶרֶץ מֶרֶב צֶעַר וּדְאָגָה, מְצַפֶּה
 לִישׁוּעַת הַשֵּׁם בְּכָל עֵת, כִּי עֵדִין לֹא נוֹשְׁעֵנוּ מִשׁוּם מְקוֹם, וְגַם
 מִמְּדִינַת רִיִּסִין לֹא יֵשׁ לָנוּ שׁוּם יְדִיעָה מַה נַּעֲשֶׂה שָׁם בְּנִדּוּן זֶה
 אַחֲרֵי נְסִיעַת כְּבוֹד-תּוֹרָתוֹ לְשָׁם, וְיִתְרָאֵה פָּנִים וַיִּסְפֹּר לָהֶם מִכָּל
 הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאֲתָנוּ.

מְצַפִּים אָנוּ שְׂיִוְדִיעַ לָנוּ רוּם מַעֲלָתוֹ כְּבוֹד-תּוֹרָתוֹ בְּפִרְטוּיֹת מִכָּל
 אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם. וְזֹאת יֵדַע מַה שֶּׁנִּשְׁאַרְנוּ חִיבִים לְהַשִּׁיר הַכֹּל
 מִכְּרָחִים אֲנִיחָנוּ לְשֵׁלֶם וְקִשָּׁה כַּח הַסֶּכֶל מִזֶּה שֶׁנּוֹגְשִׁים אוֹתָנוּ בְּכָל
 עֵת בְּפַחְדִּים וּבְמוֹרָאִים. וּבְנַפְסִים וְנַפְלְאוֹת עַד שֶׁאָנוּ מוֹצְאִים
 לְרֵאוֹת בְּכָל עֵת הַהִכְרָחִיּוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִזְמִין מְקוֹם, וְחַכִּיתִי
 לְהַשֵּׁם הַמְּסִתִּיר פָּנָיו, וְקוֹיִתִי לוֹ לִישׁוּעָתוֹ, וּבוֹ שִׁבְרָתִי יָשׁוּב
 יִרְחַמְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ כֵּן יִשְׁמַחְנוּ:

[מִכָּאן וְאֵילָף נִכְתַּב בְּכַתְב־יָדוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּעֶצְמוֹ שֶׁל הַגָּאֹן הַגַּ"ל]:
 אֲנִי בְּעִז אֶהְבַּתִּי אֶהְבַּת תָּמִיד, תְּהַלֵּלְתוּ בְּפִי בְּעֶטוֹר וְעֶטוֹף נַפְשִׁי
 לְהַשֵּׁם יְאִיר הַשֵּׁם פָּנָיו אֶתוֹ מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינָתָהּ וְנִהַיר עֲלוֹהֵי
 הוֹלֵךְ וְאוֹר בְּהֵלוֹ גִּירוֹ עָלַי רֵאשׁוֹ אוֹר עוֹלָם, וַיַּחֲזִק בְּמַעֲזוֹ עִז מֵהַשֵּׁם
 סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחְשָׁבָה תְּחַלָּה, וְנַפְשִׁי יוֹדַעַת מְאֹד בְּרַחֲמֵימוֹ לְנִצָּח
 וְדוֹרֵשׁ שְׁלוֹם תּוֹרָתוֹ וּמַעֲתִיר בְּעֵדוֹ כְּמוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה גַם הוּא לְהַעֲתִיר
 עֲבוּרֵי בְּכָל עֵת.

נְאוּם הַקָּטָן אֲבָרְהָם בֶּן אֲדוֹנָי אָבִי מוֹרְנוּ הָרַב אֶלְכָּסְנֶדֶר פ"ן
 זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. נִכְדֵי הָאֲבִירָךְ מוֹרְנוּ הָרַב יִשְׂרָאֵל
 אֱלִיעֶזֶר שִׁיחִיָּה דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ מִלֵּב וְנַפְשׁ וּמִתְאַוֶּה לְתַפְלָתוֹ:

סֵדֶר הַשְּׁלֵלָה-בֵּית הַיּוֹמֵי:

טז. כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מְצַטְרָפִין לְחֶשְׁבוֹן גָּדוֹל. יז. גָּדוֹל הָעוֹשֶׂה

צְדָקָה בַּסֶּתֶר יוֹתֵר מִמִּשָּׁה. ית. הַנּוֹתֵן פְּרוּטָה לְעַנִּי מִתְבָּרֵךְ בְּשֵׁשׁ, וְהַמְפִּיֵסוֹ מִתְבָּרֵךְ בְּאַחַת עֶשְׂרֵה. יט. הָרוֹדֵף צְדָקָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ-הוּא מִמְצִיא לוֹ מַעֲוֹת וּמִמְצִיא לוֹ בְּנֵי-אָדָם מְהֻנָּנִים כְּדֵי לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם שָׂכָר, וְזוֹכָה לְבָנִים בְּעַלֵּי עֵשָׂר, בְּעַלֵּי חֲכָמָה, בְּעַלֵּי אֲגָדָה. כ. בְּרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה דָּנִין אֶת הָאָדָם כַּמָּה יַפְסִיד, וְאִם זָכָה נוֹתֵן זֶה הַמָּמוֹן לְעַנְיִים. כא. יְרוּשָׁלַיִם נִפְדִּית בְּצְדָקָה. כב. עַל-יְדֵי צְדָקָה נִתְכַפֵּר לְאַחֲבָב מְחַצָּה. כג. הַכְּנָסֶת-אוֹרְחִים מִיָּגוֹן עַל חֵטְא עֲבוּדָה זָרָה. כד. גְּדוּלָה הַכְּנָסֶת-אוֹרְחִים שְׁמֵרְחֶקֶת אֶת הַקְּרוֹבִים וּמְקַרְבֶּת אֶת הַרְחֹקִים. כה. הַמְזֻמֵּין עֲכוּ"ם בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וּמְשַׁמֵּשׁ עָלָיו, גּוֹרֵם גְּלוּת לְבָנָיו. כו. כְּשֶׁהָעוֹלָם אֵין נוֹתֵנִים צְדָקָה, הַמַּלְכוּת גּוֹזֵר גְּזֵרוֹת רָעוֹת וְלוֹקַח מָמוֹנָם. כז. יִתֵּן לְצְדָקָה בְּשֵׁתֵי יָדַיִם, וְיִהְיֶה תְּפִלָּתוֹ נְשִׁמַּעַת. כח. עַל-יְדֵי הַנְּדִיבוּת תִּתְהַיֶּה לָךְ תְּקוּמָה. כט. עַל-יְדֵי צְדָקָה בָּא אֱמוּנָה. ל. מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּשִׁבִיל צְדָקוֹת, הוּא מְשַׁכֵּךְ חֲמָה מִן הָעוֹלָם. לא. גַּם זוֹכָה לְאַמֶּת. לב. עַל-יְדֵי צְדָקָה יִהְיֶה לָךְ בָּנִים, וְיִהְיֶה שָׁלוֹם בֵּינֵיהֶם. לג. עַל-יְדֵי צְדָקָה הַפְּרוֹת מִצְמִיחִין. לד. עַל-יְדֵי צְדָקָה מְקַרֵּב הַיְשׁוּעָה. לה. בְּעֵת צָרָה מְזַכֵּרִין לוֹ הַצְּדָקוֹת שֶׁנָּתַן. לו. עַל-יְדֵי צְדָקָה שֶׁתִּתֵּן, גַּם הַשָּׂרִים וְהַמַּלְכִים יִהְיוּ עִמָּךְ בְּשָׁלוֹם. לז. עַל-יְדֵי צְדָקָה לֹא יִשְׁמַע אָדָם חָמָס וְשׂוֹד וְשָׂכָר. לח. עַל-יְדֵי צְדָקָה זוֹכָה אָדָם לְחֵן. לט. מִי שֶׁמְדַבֵּר לְבְנֵי-אָדָם, שִׁיתְּנוּ צְדָקָה, הוּא מְרַבֵּה יְשׁוּעָה. מ. כְּשֶׁאֵין בְּעִיר מִי לְסִמָּךְ אֶת הָעַנְיִים, בָּא שְׂרָפָה. מא. בְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה נִצּוֹל מִגְּאַוָּה. מב. אֱמוּנָה חָשׁוּב בְּצְדָקָה. מג. עַל-יְדֵי צְדָקָה לְשֵׁם שָׁמַיִם בָּא לְמִדַּת בּוֹשָׁה. מד. עַל-יְדֵי הַנְּדִיבוּת יָבוֹא לְאַהֲבַת הַצְּדִיקִים. מה. מִי שֶׁגּוֹזֵל אֶת הָעַנִּי בְּזִיזוֹת בָּאִים עָלָיו. מו. מִי שֶׁנוֹתֵן צְדָקָה, כְּאִלּוֹ מִבֵּיא קָרְבָּן. מז. עַל-יְדֵי צְדָקָה בָּא גִּשְׁם. מח. עַל-יְדֵי צְדָקָה אֵין מְגַרְשִׁין אֶת

בני ישראל ממקומם. מט. כשאנשים נותנים צדקה, על ידי זה הפרות נתברכין והשלום בעולם. נ. על ידי אמת רואים את הצדקה שאתה עושה. נא. צדקה מגן על זרעו של אדם.

סדר שיחות הר"ן הישנים:

עג יש צדיקים שמגלין ואומרים תכף מה שהם רואים ואלו הצדיקים נשמתם הוא מבחינת אותיות מנצפ"ך וזהו: "מנצפ"ך צופים אמרום" אלו שהם מבחינת מנצפ"ך, שהיא בחינת צמצום בידוע, מה שרואים וצופים הם אומרים ואינם יכולים להחזיק אצלם אבל יש צדיקים ששרשם מבחינה גבוה יותר שהיא בחינת הרחבה, הם יכולים להחזיק אצלם כל מה שרואין:

עד בענין התפלה, לפעמים אין להאדם שום התלהבות בהתפלה, וצריכין לעשות לעצמו התלהבות וחימוות ולב בוער להתפלה כמו למשל שנמצא לפעמים שהאדם עושה לעצמו רגז עד שבא בכעס ונתרגז, כמו שאומרים העולם בלשון אשכנז "ער שניצט זיך איין רגז" כמו כן ממש בקדשה בענין התפלה צריכים לפעמים לעשות לעצמו רגז ויעשה לו חימוות ותבערת הלב בדבורי התפלה, אזוי ויבא איינר שניצט זיך א רגז, ועל ידי זה יבוא אחר כך באמת להתלהבות וחימוות הלב בהתפלה, ויזכה שיבער לבו להשם יתברך, ויתפלל בהתלהבות גדול:

וכן בענין השמחה, בפרט בשעת התפלה שצריכין שתהיה התפלה בשמחה גדולה וצריכין להכריח עצמו לשמח עצמו בכל מה שיכול כדי לזכות לשמחה ובפרט בשעת התפלה וכמובא על פסוק: אזמרה לאלקי בעודי וכו' עין שם ואם לפעמים דעתו מבלבל ואינו יכול בשום אופן לשמח עצמו, אז עצתו שיעשה עצמו כאלו הוא שומח, ואף על פי שבתחלה עדין אין השמחה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'רעח - צמור מזהרנית יצ"ל "צדק מצוי מקוה שדף צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמור צמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּאֵמֶת בְּלֵב, אֶף-עַל-פִּי-כֵן עַל-יְדֵי שְׁעוֹשָׁה עֲצָמוּ כְּאֵלוֹ הוּא שְׂמַח
עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה אַחֲר־כֶּף בְּאֵמֶת לְשִׂמְחָה וְעֲצָה זֹאת הִיא עֲצָה
גְּדוֹלָה מְאֹד גַּם בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדֻשָּׁה שְׂבִתְחֻלָּה צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת
עֲצָמוּ כְּאֵלוֹ הוּא לְהוֹט אַחֲרֵי אוֹתוֹ הַדְּבָר שֶׁבִקְדֻשָּׁה וְאַחֲר־כֶּף זֹכִין
בְּאֵמֶת לְזֶה וְהֵבֵן מְאֹד:

סֵדֶר שְׁלַחַן עֲרֻף הַיּוֹמֵי:

(יא) אם היו שנים או רבים אחד מברך לכולם ודוקא הסיבו שהוא
דרך קבע (או בעל הבית עם בני ביתו דהוי כהסיבו) (טור) אבל אם היו יושבים
בלא הסיבה כיון שאינם נקבעים יחד כל אחד מברך לעצמו ואם
אמרו נאכל כאן או במקום פלוני כיון שהכינו מקום לאכילתן הוי
קבע ואפילו בלא הסיבה והאידנא שאין אנו רגילים בהסיבה
ישיבה דידן בשלחן אחד או בלא שלחן במפה אחת הוי קביעות
ואפילו לבני חבורה כהסיבה דידהו דמי ולדידן אפילו קבעו מקום
לאכילתן או בעל הבית עם בני ביתו לא מהני אא"כ ישבו בשלחן
א' או במפה אחת: (יז) אם היו רוכבים ואמרו נאכל אע"פ שכל
אחד אוכל מכברו שלא ירדו מהבהמות מצטרפין כיון שעמדו
במקום אחד אבל אם היו אוכלים והולכים לא ואם היו אוכלים
בשדה מפוזרים ומפורדים אע"פ שאוכלים כלם בשעה אחת
ומכבר אחד כיון שלא קבעו מקום ואוכלים מפוזרים אינם
מצטרפין: (יג) היכא דלא קבעו מקום דאמרינן שכל אחד מברך
לעצמו אם כוון המברך להוציאם והם נתכוונו לצאת יצאו: (יד)
אם המסובים רבים גדול שבכלם בוצע: הגה ואם הם שוים ואחד מהן
כהן מצוה להקדימו ואם הכהן עם הארץ ת"ח קודם לו ואם הכהן ג"כ ת"ח
אלא שהוא פחות מן השני טוב להקדימו אבל אין חיוב בדבר ועיין לעיל
סימן ר"א (מרדכי פ' בני העיר ב"י סימן קל"ה בשם רשב"א) ואם יש עמהם

בע"ה הוא בוצע ואפילו אם האורח גדול (והמברך יאמר תחלה ברשות מורי ורבותי) (א"ז וב"י בשם שבולי לקט): (טו) אין המסובין רשאים לטעום עד שיטעום הבוצע (אבל מותר לתת לכל אחד חלקו קודם שיאכל הוא והם ימתינו עד שיאכל הוא) (תוספות ומרדכי פרק ג' שאכלו) . ואם כל אחד אוכל מכברו ואין כלם זקוקים לכבר שביד הבוצע רשאים לטעום קודם ואם הוא שבת צריך שיהא לפני המסובים לחם משנה חוץ ממה שלפני הבוצע ואז יהיו רשאים לטעום קודם הבוצע: (טז) אין הבוצע רשאי לבצוע עד שיכלה אמן מפי רוב העונים: (יז) הבוצע פושט ידו תחלה לקערה לאכול ואם בא לחלוק כבוד למי שגדול ממנו רשאי: (יח) הבוצע נותן פרוסה לפני כל אחד והאחד נוטל פרוסה בידו ואין הבוצע נותן ביד האוכל אא"כ היה אבל. (פרשה ציון בידיה רמז לפרוסת המוציא שנותנין בידו בשעת אבילות) (ב"י ואבודרהם בשם רמב"ם פ"ז מהלכות ברכות ותשובות הרשב"א): (יט) מי שאינו אוכל אינו יכול לברך ברכת המוציא להוציא האוכלים אבל לקטנים יכול לברך אף ע"פ שאינו אוכל עמהם כדי לחנכם במצות: (כ) אפילו בשבת שהוא חייב לאכול פת לא יברך לו חבירו ברכת המוציא אם אינו אוכל ולא שרי לברך לאחרים אע"פ שאינו טועם אלא ברכת המוציא דמצה בליל ראשון של פסח וברכת היין דקידוש בין של לילה בין של יום: הגה ויש לאכול הפרוסה שבצע עליה קודם שיאכל פת אחר שתהא נאכלת לתאבון והוא משום חבוב מצוה (אגור וב"י בשם שבולי לקט):

סימן קסח (א) היו לפניו חתיכות של פת ופת שלם הכל ממין אחד מברך על השלם אפילו הוא פת קיבר (פי" לחם שאינו נקי) וקטן והחתיכות פת נקיה וגדולה אבל אם השלם משעורים והחתיכות מחטים אפילו היא קטנה מניח הפרוסה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח"פ - אמר מוהר"ש זצ"ל "צדק צדקוה שדך צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

תחת השלמה ובוצע משתיהן יחד: הגה וכל זה כשרוצה לאכול משניהם אבל אם אינו רוצה לאכול אלא מאחד יבצע עליו ואין לחוש לשני אע"פ שחשוב או חביב עליו (תה"ד סימן ל"ב):

סדר לקוטי תפלות היומי:

תסד: חום וְחַנּוּנִי וְהַצִּילֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל מִיַּי הַצְּלוֹת וַיְשׁוּעוֹת וְהַעֲלֵנִי מִהֲרָה מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה מִשְׁעֶבֶד לְגֹאֲלָה מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה וְתִטְהַרֵנִי מִהֲרָה מִכָּל מִיַּי טְמָאוֹת וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּכָל מִיַּי קְדוּשׁוֹת וְאַזְכֶּה לְעֵלוֹת וּלְהַכְלִיל מִהֲרָה בְּכָל הַחַמְשִׁים שִׁעְרֵי קְדוּשָׁה בְּאֵמֶת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּבִעֲנוּה אֲמִתִּיית, עַד שְׂאֲזֻכָּה "לְחִזּוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ", לְהַשִּׁיג הַשְּׂגֵת אֱלֹהוֹתֶךָ בְּתַכְלִית מִדְּרָגָה הָעֲלִיזָה, וּלְהַכְנִים הַשְּׂגֵת אֱלֹהוֹתֶךָ בְּלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּקְדוּשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה, בְּאֵמֶת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּבִעֲנוּה אֲמִתִּיית כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב "הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וּלְמַדְנִי אֶת חֻקֶּיךָ אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱיֶה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּחֻקֶּיךָ תִּמְוֶנֶתְךָ וְלֹא נָסוּג מִפָּנֶיךָ תִּחַיֶּינּוּ וּבְשִׂמְךָ נִקְרָא ה' אֱלֹקִים צְבָאוֹת הַשֵּׁיבֵנוּ, הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִשְׁעָה" אָמֵן וְאָמֵן:

למקשה לילד יאמר זה בתוך התפלה כנרשם לעיל סעיף תנ"ו:
תסה: וְתַמְלֵא רַחֲמִים עַל כָּל הַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמְּשֻׁבְּרִים, וְתַצִּילֵם מִכָּל צַעַר וְנָזֶק (וּבְפֶרֶט לְפִלוֹנִית בַּת פִּלוֹנִית וְכוּ') רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים תְּמִיד, אֲתָה יְדַעְתָּ צַעֲרָה וּמְכַאוּבָה, אֲתָה יְדַעְתָּ אֶת לְבָבָהּ וּלְבַב אָבִיהָ וְאִמָּהּ, וְכָל הַמְּצַטְעָרִים בְּצַרְתָּהּ רְאֵה עֲנִים וְעִמָּלָם, וְהַבִּיטָה בְּמְכַאוּבָם יְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים רַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים, עַל עֲנִיָּה זֹאת הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַמְּשֻׁבְּרִים בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּא וּפְתַח לָהּ שִׁעְרֵי הַרַחֲמִים וְהַחֶסֶד וְהַחֲמִלָה וְהַחֲנִינָה, פְּתַח לָהּ שִׁעַר הַחֲלָדָה, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרַבִּים תַּחַתְךָ אֶת הַמַּ"ם סְתוּמָה שֶׁהִיא כְּנֶגֶד מַ"ם יוֹם

שֶׁל יִצִירַת הַיֶּלֶד, שֶׁשָׁם מְלַבֵּשׁ הַיֶּלֶד וּבְחֶסֶדָּהּ הַגָּדוֹל תַּחֲתֶיהָ אֶת הַיָּמִים סְתוּמָה הַזֹּאת וְתַעֲשֶׂה מִמֶּנָּה שְׂתִי דְלָתִי"ם וְעַל יְדֵי זֶה תִּפְתַּח בְּרַחֲמֶיהָ וְחֶסֶדֶיהָ הָאֱמֶתִיִּים דְּלָתִי בְטָנָה שֶׁל הָעֲנִיָּה הַזֹּאת הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַמִּשְׁבֵּר וְתִהְיֶה בְּעֶזְרָה שֶׁתֵּלֵד מִיָּד בְּנֶקֶל בְּלִי קִשּׁוּי הַיֶּלֶד עוֹד כָּלֵל וְתֹאמַר לְמֵלֶכֶךָ "הֶרֶף יְדִיךָ" הָאוֹמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, אָמַר לְצָרְתָּהּ דֵּי רַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהַטִּיב, חוּם וְחֶמֶל וְרַחֵם, כְּחֶסֶדֶךָ הַגָּדוֹל עֲשֵׂה עִמָּהּ, פְּתַח לָהּ דְּלָתִי הַהַיֶּלֶדָה חֵישׁ קַל מְהֵרָה בְּלִי שׁוּם אַחֹר וְעַכּוֹב עוֹד כָּלֵל כִּי כָּבֵד סְבָלָה מְרִירוֹת צֶעַר וּמְכֹאֹב הַרְבֵּה, עַד אֲשֶׁר "כָּשָׁל כַּח הַסֶּבֶל" גּוֹמֵל חֶסֶדִים טוֹבִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד חֲנּוּם, וְאַל תִּאֲחַר לְדַתָּהּ עוֹד כָּלֵל עֶזֶר וְהִצֵּל וְהוֹשִׁיעָה בְּחֶסֶדֶךָ, שִׁיפְתַּח לָהּ צִירֵי וְדְלָתִי בְטָנָה בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים תִּכְבֵּף וּמִיָּד וְתֵלֵד מִיָּד בְּקַל בְּלִי שׁוּם צֶעַר וּמְכֹאֹב עוֹד כָּלֵל, כִּי אִם בְּרַחֲמִים וּבְחֶמֶלָה בְּחֶסֶד גָּדוֹל וְתוֹצִיא הַיֶּלֶד לְשָׁלוֹם לְאֹוִיר הָעוֹלָם לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם וּלְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים אָמֵן: (וּיְרַבּוּ בַצְדָקָה מְאֹד כִּי הַעֵינָךְ תִּלּוֹי בַחֶסֶד שֶׁעַל יְדֵי זֶה חוֹתְכִין אֶת הַד' מֵהַמ"ם וְכו') כַּמְבוֹאֵר בַּתּוֹרָה הַנ"ל שֶׁעִי"ז נִפְתַּח רַחֲמָה שֶׁל הַמַּקְשָׁה לְיֶלֶד כַּמְבוֹאֵר בַּסֵּפֶר עֵי בְלִיקוּטֵי מוֹהַר"ן ח"א בְּסִי' ל' וּבְסִי' קל"ה בְּסוּפּוֹ וְהַבֵּן):

תְּפִלָּה לֹא תִסּוּ: "חֶסֶדִי ה' עוֹלָם אֲשִׁירָה, לְדוֹר וָדוֹר אוֹדִיעַ אֲמוֹנָתְךָ בְּפִי" וְהִרִינִי מֵאֲמִין בְּאֲמוֹנָה שְׁלֵמָה, בְּיַחְוֶדְךָ וְאַחֲדוּתְךָ וּבְחֶדְוֵשׁ הָעוֹלָם, וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים וּבַתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בַּתּוֹרָה שֶׁבְכָתָב וּבַתּוֹרָה שֶׁבְעַל פִּהּ, וּבְכָל סִפְרֵי צַדִּיקִים אֱמֶתִיִּים, וּבְכָל לְיִוֵּת עִמָּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֵרְתָּ כִּי אֵתָּה הוּא ה' הָאֱלֹקִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים אֲמֶת אֵתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין אֱלֹקִים וּבָרָאתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם וְאָדָם הָרֹאשׁוֹן עָלֶיךָ בָּרָאתָ בְּשֵׁשֶׁת

חֶסֶד וְנֶחֱמָה לִפְנֵי יְהוָה וּמִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לָכֵן

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

אָמַר מוֹהֲרַנְסִי תִזְעַר לְעַד צִנִּי מַקּוֹה שִׁדְךָ לִנְחַד מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לָכֵן
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר יָצָא לְאוּר עַי הוֹצֵאת נִצְחָתִי וְאֵנְצַח שְׁעֵי יִשְׁבֵּת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

יָמֵי בְּרֵאשִׁית וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וְנִחַת וְהִרְגַעְתָּ וּמֵאַהֲבַתְךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וּמִחֻמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה עַל יִשְׂרָאֵל עָמְךָ נָתַתְּ לָנוּ אֶת יוֹם מְנוּחָתְךָ לְנִחְלָה, יוֹם מְנוּחָה וְקִדְשָׁה, יוֹם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ וְנוֹרָא, יוֹם שְׁבִיטָה וּמְנוּחָה וּמְרַגְעֵ לְהַגּוֹפּוֹת וְהַנְּפָשׁוֹת בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלֵם, יוֹם עֲלִית כָּל הָעוֹלָמוֹת לְמַעְלָה מִמִּדְרָגָתָן עַד תַּכְלִית מִדְרָגָה הָעֲלִיוֹנָה, עַד תַּכְלִית הַקִּדְשָׁה הָעֲלִיוֹנָה, עַד רַעְוָא דְרַעְוִין רָצוֹן שְׁבָרְצוֹנוֹת, יוֹם שְׁאִין בּוֹ שׁוֹם אַחֲזִיזַת דִּין וְשׁוֹם אַחֲזִיזַת הַסְּטָרָא-אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת כָּלֵל, יוֹם שְׁכָלוֹ שָׁבַת וְטוֹב וְרָצוֹן וְאַהֲבָה וְחֶסֶד וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים וּפְשׁוּטִים, יוֹם שְׁכָלוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא אֲשֶׁר מֵעַצֵּם קִדְשֵׁת עֲצוּמוֹ שֶׁל יוֹם קִדְשׁ, אָנוּ יְכוֹלִים לְהַתְּדַבֵּק בְּךָ וּלְהַכִּלֵּל בְּאַחַדוֹתֶיךָ, וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אֶמּוֹנָתְךָ הַקִּדְשָׁה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּכָל שִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשָׂה: